

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ Α. DOURLIAC

Η ΑΣΠΡΗ ΠΟΔΙΑ

ΕΡΩ τί θά μὲ ρωτήσετε, μᾶς εἰτε ἔξα-
να ἢ καθήγητῆς Βασιόν, χαμογελῶντας
μεγαλοχολιά. Θά μὲ ρωτήσετε γιὰ τὴν
συγκινήθηκα τόσο θταν ἀντίκρισα αὐτὴ τὴν
ἀσπρη ποδιά, τὴν ποδιά κάποιου καμαριέ-
ρας, χωρὶς ἄλλο. 'Ε, λοιπὸν ναί, 'Ομοιο-
γῶ, ὅτι πραγματικῶς συγκινήθηκα. 'Η πο-
διά αὐτὴ μοῦ θυμίζει κάτι ποὺ θά μ εἶ ν η
βαθειὰ χαραγμένο στὴ μνήμη μου καὶ
στὴν ψυχὴ μου, ὅσο ζῶ.

'Ο πατέρας μου, καθὼς ἔξερετε, πέθα-
νε ὅταν ἦσαν ἀκόμα στὴν κοίνα. Μὲ ἀνάθεμα ἢ μητέρα μου, μὲ
χίλιες δυνάμεις. 'Ἐνα ἦταν τ' ὄνειρό της : νὰ πάρῃ τὸ διπλό-
μά μου καὶ νὰ γίνω γιατρός. Γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε ὅμως αὐτό, κα-
θὼς θά καταλαβαίνατε, ἀναγκαστήκαμε νὰ υποφέρουμε πολὺ, νὰ δο-
κιμασθῆμε τῆς μεγαλύτερης στέρησης, νὰ πεινάσουμε. 'Υπέφερα
βέβαια πολὺ γιὰ τὴ στενοχωριὰ τῆς ποὺ περνοῦσαμε. Δὲν τοιοῦθα
ὅμως νὰ παραπονεθῶ καθόλου, γιὰτὶ ἢ γοῆ ἡ μητέρα μου μοῦ ἔδινε
πρῶτὴ τὸ παράδειγμα τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἐγκρατείας.

'Η μητέρα μου, λησμονῶσα νὰ σὰς πῶ, ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀρχοντικῆς
οἰκογένειας. Καταγόταν ἀπὸ εὐστατίδες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχε κλη-
ρονομήσει ὅλο τὸν ἵπποτισμὸ καὶ τὴν εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος τῶν.
'Αν καὶ χίρισε νεώτῃ, ἐν τοῖσις ἐγκατέλειπε ἀμέσως κάθε φι-
λοκαρία, κάθε κοσμικὴ σκέψη, γιὰ ν' ἀφοσιωθῆ στο παιδί της, σ' ἐ-
μένα. 'Η οικονομικὴ μας κατάσταση δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νὰ ἔχουμε
ἰατροεῖτα. Γι' αὐτό, ὅλες τῆς δουλειῆς τοῦ σπιτιοῦ —καὶ τῆς βαρῆ-
της ἰατρικῆς— τῆς ἔκανε ἢ ἴδια χωρὶς ὅμως νὰ χάσῃ ποτὲ τὸ πε-
ρημασὸ καὶ γιὰ τὸ ἀξιοπρεπὲς ὄρος της, ποὺ ἐνέπνεε σ' ὅλους τὸν
σεβασμὸ.

Θαροῦ πὺς τὴν βλέπω ἀκόμα, μὲ τῆς λευκῆς μπούτλες της, μὲ
τὸ γοῦλο ντυμένο φρονεμὰ της καὶ μὲ τὴ μαύρη ἀριστοκρατικὴ πο-
διά ποὺ φοροῦσε πάντα.

Τὰ αὐστηρὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της ἔδειχναν καθαρά,
ὅτι εἶχε ὡς σκοπὸ τῆς ζωῆς της τὴν ἀφοσίωσι στο καθῆκον. Τόσο πολ-
λὸ μάλιστα πο φανερώσαν αὐτό, ὥστε ὁμοιογῶ, ὅτι εὐχόμουν συχνὰ
νὰ μοῦ φρονόταν μὲ περισσότερη γλυκύτητα καὶ τρυφερότητα.
'Ανῆκε ὅμως, βλέπετε, στὴν παλαιὰ σχολή, ποὺ θεωροῦσε τὴν αὐ-
στηρότητα ὡς βάση τῆς οικογε-
νείας καὶ τοῦ κράτους. Δὲν πα-
ραδεχόταν τὴν παραμικρὴ ἑλευ-
θερία στοὺς παύλους ἢ στὴ γλώσ-
σα. Φαντασθῆτε, ὅτι δὲν τῆς
μιλοῦσα στὸν ἐνικό καὶ ὅτι, ὅ-
πως μοῦ εἶπε ἐπιτόνημα, τὴν φι-
λοῦσα διὰ φορὲς μόνο τὴν ἡ-
μέρα, τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βρά-
δυ, μὲ ὄρος ψυχρὸ καὶ ἐπίσημο.
Μ' ἄλλα λόγια, μὲ περιποῦσαν
μὲ μεγάλη φροντίδα, ἀλλὰ δὲν
μὲ χάρεινε.

«Μία μητέρα δὲν πρέπει
νὰ εἶνε σιλάβα τὸν παιδιὸν της,
ὅστε νὰ τοὺς κἀν ὅλα τοὺς τὰ
κατρίτσιαν, ἀνήθιζε νὰ λέη.

Κάθε πρωί, πρὶν πάω στο
σχολεῖο, γιὰλῆσα τὰ παπούτσινα
μου, βοῦρτζαζα τὰ ρούχα μου,
ἔστρωνα τὸ κρεβάτι μου. Καὶ
τὸ βράδυ, θταν γύριζα, ἔπρεπε
νὰ κοιβαίησω τὰ κάθουνα,
πράγμα ποὺ ταπεινὸνε ἰστροβο-
λιά τὸν νεανικό μου ἐγωισμὸ.

'Όσο περνοῦσαν τὰ χρόνια,
τόσο μ' ἀπογοῆτενε ἢ τῆς ποὺ
περνοῦσα. Σὸν νῆος καὶ ἐγὼ, ἢ
θελα νὰ διασκεδάσω μὲ τοὺς
φίλους μου. 'Η μητέρα μου ὅμως
μοῦ ἔλεγε :

« Πρέπει νὰ γλεντιᾶν κα-
νένας σύμφωνα μὲ τὸ πορτοφό-
λι του ».

'Ἐτσι, θεωροῦσα τὸν ἐαυτό
μου θῆμα καὶ τὴ μητέρα μου τύ-
ρανα.

'Όταν ὅμως ἔδωσα ἐξετά-
σεις, πῆρα τὸ διπλόμα μου καὶ
χοιόστηκα νὰ ἐγκαταστήσω τὸ
ιατρεῖο μου γιὰ ν' ἀρχίσω νὰ
δέχομαι πελάτες, τότε μόνο εἶ-

δα πόσο εἶχε δίκιο ἢ μητέρα μου.
Δὲν ἤξερα τί νὰ κάνω, ὅταν ἔξαφνα ἢ μητέρα μου μοῦ εἶπε
αὐτά :

« Ἐγὼ βάλει κατὰ μέρος ἓνα μικρὸ ποσόν, γιὰτὶ εἶχα προβλέ-
πει αὐτὴ τὴν περίστασι. Θά κάνουμε βέβαια σὸ ἐξῆς μεγάλες οἰ-
κονομίες, θά στενοχωρηθῶμε λίγο, ἀλλὰ θ' ἀποκτήσης ἰατροεῖτα... ».

'Ἐτσι καὶ ἔγινε. 'Η μητέρα μου ἀπογινώθηκε ἀπ' τῆς τελευταί-
ες τῆς οικονομίας, ἀλλὰ ἐπιπλοῦθησαν, ὅσοσδήποτε καλὰ, μὰ αἰθου-
σα ἀναμονῆς, ἓνα μικρὸ γραφεῖο, καὶ ἓνα μικρὸ ἰατρεῖο.

'Η μητέρα μου περιορίστηκε σ' ἓνα σωτὸ ἰατροεῖμα, ἓνα μι-
κρὸ δωμάτιο ποὺ βρισκόταν σὸ πῶσο μέρος τοῦ σπιτιοῦ, μετὰ τῆς
κουζίνας καὶ τῆς μικροσκοπικῆς μας τραπεζαρίας. Ἐκεῖ ἔμενε ὅλη
τὴν ἡμέρα, ἀντιγράφοντας διάφορα συμβόλαια —γιὰτὶ, γιὰ νὰ ἐ-
παρκῆσει σὰς ἔξοδά μας, εἶχε ἀρχίσει τελευταίαν νὰ ἐργάζεται καὶ
ὡς ἀντιγραφέας. Δὲν ἔβγαλε ἀπ' τὸ κλῆμα της, παρὰ θταν κτυποῦσε
τὸ κουδούνι τῆς ἐξόπορας.

Γιὰτὶ, ἀλλοίμονο ! αὐτὴ ἄνοιγε πάντα στοὺς πελάτες μου καὶ αὐτὸ
ἔπρεπε γιὰ νὰ δηλητηριάζει τὴ χαρὰ μου.

'Ἐδῶ πρῶτε νὰ σὰς ἐξομολογηθῶ κάτι :

'Η λίγη ποὺ ἀισθανόμουν γιὰτὶ ἄνοιγε ἢ μητέρα μου τὴν πόρτα,
δὲν περνοῦσαν ἀπὸ μὴκρὴ ἀπογῆ, ὅσο... πὺς νὰ τὸ πῶ... ἀπο
κάποια νεανικὴ ματαιοδοξία, Ντεπτόμωνα ποὺ δὲν εἶχα οὔτε γκροῦμ,
οὔτε ἰατροεῖτα, ὅπως εἶχαν καὶ οἱ πτωχότεροι στυαδέλφοί μου. Εἶχα
ἐξελθῆσει ὅλη μου τὴν εὐχλοσύνη, γιὰ νὰ πεῖσαι τὴν μητέρα μου ὅτι
ἦταν ἀπαραίτητο νὰ ἰσποσῶμε τὸ ἔξοδο αὐτό γιὰ τὴ σταδιοδρομία
μου.

« Ἐχεις δίκιο, μοῦ ἀπάντησε. Εἶνε ὅμως ἓνα ἔξοδο ἀνώτερο
τῶν δυνάμεῶν μας... πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον ».

Τότε ἐγὼ ἐτόλμησα νὰ τῆς πῶ :

« Δὲν θά ἰσπορῶσαμε νὰ μισθώσουμε, γιὰ λίγες ὥρες τῆς ἡ-
μέρας, τὸν γιό τοῦ θυροφῶ ».

« Γιὰ νὰ μᾶς πάρουν στὴν κοροφία ὅλοι οἱ ἔνοικοι τοῦ σπι-
τιοῦ, μὲ διέκρινε ἢ μητέρα μου.

Κι' ἄλλο δὲν ἐπιτόμησε γιὰ τὸ ἔπιμα αὐτό ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα.

'Η πελατεία εἶχε ἀρχίσει σιγά-σιγά νὰρχεται σὸ ἰατρεῖο μου.
Μία πελατεία ποὺ ἀριστοκρατικὴ εἶν' ἢ ἀλήθεια, ποὺ καὶ αὐτὸν ἀ-
κριβῶς τὸν λόγο ἴσως... δὲν πληροῦνε ποτὲ τοὺς μετροῦτες.

Κι' ἔτσι, τὰ οικονομικά μας
δὲν βελτιωνόταν καθόλου.

Μία μέρα, μὴ νεαρὴ κόμη-
σα, τσαχλίνα, πεταγὴ καὶ ἔπι-
τη, ποὺ φανταζόταν πὺς εἶχε
ὅλες τῆς ἀφοσίτες τοῦ κόσμου
καὶ ποὺ γινόταν ἔξω φρονῶν ὅ-
ταν τὴν ἄρινα νὰ περμένη στὴν
αἰθουσα τῆς ἀναμονῆς, μοῦ εἶπε
γελῶντας :

— Τὰ συγχαρητιῶά μου, γι-
ατοῦ. Ἐχετε στὴν ἡμεροσῖα σας
μὴ καυαριέρα πρῶτης τάξεως.
Φαντασθῆτε, ὅτι θέλησα νὰ τῆς
βάλω ἓνα τὰλληρο σὸ χερί, γιὰ
νὰ μὲ εἰσαγάγῃ νοριτέρα ἀπ'
τοὺς ἄλλους; καὶ αὐτὴ, φίλε μου,
μοῦ ἀπάντησε μὲ ἀξιοπρεπεία,
δοκίσις τοῦλάχιστον: « Ἀδύ-
νατον, κυρία ! 'Ο κόριός μου τὸ
ἀπαγορεύει ».

— Ἡ καυαριέρα μου, εἶπατε;
ἔκανα ἐγὼ κατάληπτος, μὴ ἔξ-
ροντας τί νὰ ὑποθέσω.

'Ἐξαφνα ὅμως σπάθηκα, γι-
ατὶ εἶδα κάτι, κάτι ποὺ μ' ἔκανε
νὰ κοκκινίσω, ὅχι περὶ ἀπὸ πλη-
γωμένη ματαιοδοξία, ἀλλ' ἀπὸ
βαθειὰ ντροπὴ, κάτι ποὺ μ' ἔκα-
νε νὰ χωθῶ στὴν πὸ σσοτενὴ
γωνία τοῦ ἰατρείου μου :

'Η μητέρα μου εἶχε παρου-
σιασθεῖ φορῶντας ἄσπρη
ποδιά καμαριέρας !

« Ἐέρεις, τῆς εἶπε γελῶντας
ἀκόμα ἢ ἐπισκέπτριά μου, ἔκανα
ἓνα σωρὸ ἐλαίνους γιὰ σένα στὸν
ἀρεντικό σου ! Σίγουρα θά σοῦ
ἀξέπηθῶ ἢ μισθός ».

'Η μητέρα μου δὲν ἀπάντησε
τίποτε καὶ τὸ πρόσωπό της δια-

Ὁ Γάλλος ποιητῆς Σουλὺ Προντόμ.
(Πορτραῖτο τοῦ Καρόλου Ντυράν).

ΣΚΗΝΑΙ... ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

ΟΤΑΝ ΟΙ "ΑΣΤΕΡΕΣ",... ΑΛΛΗΛΟΤΡΩΓΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ!

(Τά μιση και ή εχθρες μεταξύ των πρωταγωνιστών και πρωταγωνιστριών του κινηματογράφου).

Ν το Χόλλυγουντ αποφάσισε να καθιερώσει ένα σήμα, ένα έμβλημα, οι διευθυντά των κινηματογραφικών εταιρειών διάβρασαν μ' ένα στίγμα την απόφαση, ότι το έμβλημα αυτό θα έπρεπε να είναι ένα γέρικο μαύρο κοράκι, άσπρισμένο με ασβέστη για να κάνει την εντύπωση περισσότερο, πού να κρατάη στο άγκυρος του άντι του συμβολικού κλάδου ελπίας ένα, εξίσου συμβολικό, δηλητηριώδες κλαδί κωνιεύου!...

Μ' αυτά τα λόγια τελειώνει ένας Γάλλος δημοσιογράφος τις εντυπώσεις του από μια επίσκεψη πού έκανε τελευταία στην αμερικανική κινηματογραφική, για να παρακολουθήσει τους αστέρας στον ιδιωτικό και συναδελφικό τους βίο. "Αν, λοιπόν, πιστεύουμε τα λεγόμενα του δημοσιογράφου αυτού—και δεν υπάρχει κανείς λόγος να μη των πιστεύουμε—ή όμόνοια και ή αγάπη είναι δυο συνασπίσματα πού δεν θα τα συναντήσουμε συχνά μεταξύ των αστέρων του Χόλλυγουντ. Πιθ εύκολο είναι να τα καταφέρει κανείς να συμφιλίωση ένα μπουλντόγκ ή ένα αγρόγατο του Σιάμ παρά δυο ήθοποιούς του κινηματογράφου.

Ο Γάλλος δημοσιογράφος αναφέρει σχετικά άπειρα παραδείγματα αλληλοφαναγμάτων, διαπληκτισμών και αντίζημιών μεταξύ γνωστών αστέρων. Από την έπιση αυτή... γιγαντομαχία, παραλαμβάνουμε μερικά επεισόδια, τα πού χαρακτηριστικά, παλιά και νέα.

"Όταν ο 'Εμίλ Γιάννινγκς έρχόκετο να γυρίσει στο Χόλλυγουντ το «Λιζόφος της Δόξης» κ' έμαθε πως θα έπαιζε στο φιλμ αυτό μαζί με την 'Εβελιν Μπρέντ, άρχισε να διαμαρτύρεται και να φωνάζη, όπως μονάχα ο Γιάννινγκς ξέριε να φωνάζη!

— 'Αρνούμαι να παίζω μ' αυτή τη γυναίκα! ούφραζε. Δεν μου άρεσει διόλου! Δεν θα μπορούσα να την έρωτευθώ στον ιδιωτικό μου βίο. Μου εινε άδύνατο να ή υποκριθώ άκόμα ότι την αγαπώ! Πρέπει να μου βρητέ καμιά άλλη πρωταγωνίστρια!...

Είχε δίκιο ο Γιάννινγκς πού δεν του άρεσε ή Μπρέντ; 'Ασφαλώς όχι! Η 'Εβελιν εινε φρωσιότερη και συμπαισιότερη ως γυναίκα. Του κάκου όμως ο σκηνοθέτης, ο 'Ερνεστ φόν Λούμις, προσπαθούσε να μετατείση τον Γιάννινγκς, εκθειάζοντας τις χάρες της 'Εβελιν! 'Ο μεγάλος τραγωδός δεν ήθελε ν' άκούση τίποτα! 'Ηταν άνένδοτος.

Στο μεταξύ, ή 'Εβελιν Μπρέντ άπορούσε κ' εξίστατο γιατί δεν άρχιζε το γυρίσμα του καινούριου φιλμ. 'Ενωείται ότι ο σκηνοθέτης δεν της έλεγε, για λόγους λεπτότητας, τί αισθήματα έτρεφε άνέναντι της ο Γιάννινγκς. 'Όστόσο, μιά μέρα, ή 'Εβελιν έδοποιήθηκε από μιά καλή φίλη της τί είχε πει γι' αυτήν ο Γερμανός ήθοποιός. Φαντάζεστε τώρα την όργη! και την άγανακτηση της φρωσίας καλλιτέχνιδος! 'Έτρεξε άμέσως στο σπίτι του Γιάννινγκς και έρωιρε σαν μαινομένη ύαινα στο δωμάτιό του.

— Έμαθα τί είπατε για μένα! του φώναζε. Και πρέπει να σάς δηλώσω ότι άν εγώ δεν σάς άρέσω ως γυναίκα, ούτε και σεις δεν μου άρέσετε ως άντρας. Είστε καμιά εικοσαρία χρόνια μεγαλύτερος και καμιά πενήνταριά καλά βαρύτερος από τον άνδρα πού θα μπορούσε να με συγχίση.

Η σχέσηεις των δυο αστέρων, πού δεν ήσαν ποτέ αγαπές, έγιναν πού εχθρικές έστραφ' από την τρυφερή αυτή συνδιάλεξη.

ήρησε όλη τον τη γαλήνη.

"Όταν όμως ή νεαρά κόμησσα έφυγε κ' ή πόρτα έκλεισε πίσω της, τότε μονάχα γύρισε και μου έρωιξε μιά ματιά πού δεν θα ξεχάσω ποτέ μου!

Εγώ στεκόμουν όρθιος μπροστά της, συντριμμένος, τόσο συγχινημένος, ώστε δεν μπορούσα να προτρέπω λέξη.

Έκείνη τη στιγμή, μονάχα ένοιωθα πόσο βαθιά με αγαπούσε ή μητέρα μου. Για τό χατήρι μου είχε παρατήσει κάθε περηφάνεια, είχε φτάσει θεληματικά ως την ταπεινωση, ως τον έξευτελισμό!...

Χωρίς να ξέρω τί κάνα, μη θοισκοντας λόγια να εκπράσω τα αισθήματα πού άνασταύωναν την ψυχή μου, γονάτισα, και κλάιγοντας με λυγμούς σαν ένα μικρό παιδί, έφύλησα την άκρη της άσπρης της ποδιάς...
Α. DOURLIAC.

Και το φιλμ γυρίστηκε με άλλη πρωταγωνίστρια, αφού και ή Μπρέντ είχε δηλώσει κατηγορηματικά ότι δεν δεχόταν να έρωτευθώ—άπό της όδόνης φυσικά—έναν άντρα τόσο άνηπαθητικό όπως ο Γιάννινγκς.

Πριν από λίγα χρόνια, οι όμηρικοί διαπληκτισμοί μεταξύ της Γκλόριας Σβάνσον και της Πόλας Νέγκρι άποτελούσαν το θέμα όλων των συζητήσεων στους κινηματογραφικούς κύκλους του Χόλλυγουντ. Οι σκηνοθέται είχαν μαρτυρήσει από τα νεύρα των δυο αυτών καλλιτέχνιδων πού δεν άφιναν να πάη χωμένη καμιά εύκαιρία για να δημιουργήσουν θορυβάδες σκηνες μέσα στο στούντιο. "Όσο για τις άφοριές της αντίζημίας αυτές, δεν εινε δύσκολο να τις μακτέρετε. Οι δυο αστέρες ήθελαν να βασιλεύουν ο καθένας μώος του στο καλλιτεχνικό στερέωμα.

Μιά μέρα, ή Πόλα Νέγκρι έμαθε πός ή εταιρεία έκανε δώρο της Γκλόριας μιά κομψή έπιπλα. Η φρωία πολωνέζα καλλιτέχνις έγινε έξω φρενών για την ιδιαίτερη προτίμηση πού έδειξαν στην αντίζημό της. Και, χωρίς να χύσει καφού, έγκραστατάθηκε με το έτσι θέλω στη βίλλα ενός από τους διευθυντάς της έπιχειρήσεως, ή όποια βρισκότανε κοντά στην έπιπλα της Γκλόριας.

— Μονάχα πεθαμένη θα με βγάλετε από δω μέσα! δήλωσε με άποφασιστικό τόνο.

'Ενωείται ότι ο διευθυντής δεν τόλμησε να την διώξη. Αυτό όμως σκέφτηκε να τό κάνει ή Γκλόρια, πού δεν μπορούσε να υποφέρει τη γειτνίαση με τη θανάσιμη εχθρά της.

'Υστερ' από δυο μέρες, οι κάτοικοι του Χόλλυγουντ διάβρασαν με κατάλληλη στις έφημερίδες ότι ή Γκλόρια Σβάνσον ζητούσε ν' άγοράσει... γάτες! Την ίδια βραδεία πού δημοσιεύτηκε αυτή ή είδηση, ή Γκλόρια κατόρθωσε να μαζέξη καμιά εκατοστή γάτες, πού τις απέλυσε έξω από τη βίλλα της Νέγκρι, γνωρίζοντας πός ή αντίζημός της δεν αγαπούσε διόλου τα συμπαιθητικά αυτά αλιουρωειδή.

Την άλλη μέρα το πρωί, ή Πόλα Νέγκρι έφραγε κροτοποδής από τη βίλλα, αφού κόντερε να τρελλαθή τη νύχτα από τα νιαορίσματα των γάτων!...

Η Ντόροθυ Τζόρνταν, τρία πράγματα μισεί σ' αυτόν τον κόσμο: Τους 'Ιταλούς, τις πατάτες και... την Κλάρα Μπλου. "Όποιος δει μιά φωτογραφία της Ντόροθυ, δικολεύεται να πιστέρη ότι ή γαρτωμένη αυτή κοπέλλα θα μπορούσε ποτέ να προκαλέση με τόση ψυχρή άποφασιστικότητα την καταστροφή ή μιάς συναδέλφου της. Και όμως ή Ντόροθυ υπήρξε εκείνη πού έβαλε τη γραμματέα της Κλάρας να δημοσιεύσει μερικά έρωτικά γράμματα της κωρίας της, τα γράμματα άκριβώς εκείνα πού έκαναν τους πορτογάλους 'Αμερικανούς να κηρούξουν άμειλιχτο πόλεμο ενάντιον της Μπλου και να τη φέρουν στο σημείο να μη σέ μιά νευρολογική κλιμακή από τον ήθικό κλονισμό πού δοκίμασε.

Και το πού περίεργο σ' όλη αυτή την ύπόθεση εινε ότι ή ίδια ή Ντόροθυ θαμάζει χωρίς επιφύλαξης το ταλέντο της Κλάρας Μπλου. Ένα μίνα μετά την είσοδο της Κλάρας στην κλιμακή ή Ντόροθυ έρωιψε σέ μιά κινηματογραφική έπιθεώρηση του Σκόγκο ένα άρθρο, στο όποιο εκθειάζει την υποκριτική δίνωμη της «άτιχούς» καλλιτέχνιδος... Μά τότε, πού είστε ή άφορμή του μίσους πού αισθάνεται ενάντιον της;

'Αφορμή πούλ κομική, άδιάφορο άν είχε τραγικά άποτελέσματα, όπως, είδαμε. Κάποτε, πού τριών περίοιν έτών, ή Κλάρα Μπλου είχε παραγγείλει σ' ένα εργοστάσιο αυτοκινήτων ένα ύπεροκωπέτρο άμάξι, πού κατασκευάστηκε επάνω στα σχέδια ενός ζωγράφου. Το εργοστάσιο δεν είχε τό δικαίωμα, σύμφωνα μ' έναν δορο του συμβολαίου, να κατασκευάζει άλλο αυτοκίνητο, όμοιο με αυτό... 'Η Τζόρνταν, όταν είδε το άμάξι αυτό, έμεινε καταγοητευμένη και παρακάλεσε την Κλάρα να της επιτρέψη να πουλήξη ένα δυοιο μοντέλλο. Η Κλάρα άνήθηξε γά της δώση αυτή την άδεια, επειδή δεν ήθελε να έχη άλλος το ίδιο άμάξι μ' αυτήν!... Κι' έτσι δημοσιυρήθηκε το θανάσιμο μίσος της Ντόροθυ κατά της Μπλου!

'Η Ντόροθυ Τζόρνταν.